A Study of Achievement on Learning Management Using The Committee Work Method in The Realization of Educational Change Course for Thai and English Major Students

Yanyong Lanlod
Lecturer of Education Faculty, Thepsatri Rajabhat University
Corresponding Author: 999yanyong@gmail.com

Received: May 10, 2023 **Revised:** July 17, 2023 **Accepted:** August 30, 2023

Abstract

This research aims to study: 1. the efficiency of learning management using a committee work method in the Realization of Educational Changes course with an approach of 80/80; 2. the effectiveness of the learning management using the method; 3. the learning management's achievement using the method; and 4. students' attitudes toward the learning management using the method. The samples were 3rd-year Thai and English major students in the 2nd semester of 2022, selected by a simple random sampling of drawing lots in the classroom. The research instruments included a lesson plan of the Realization of Educational Changes course, a learning achievement test, and questionnaires about students' attitudes toward learning. The data were analyzed using a mean, a standard deviation (S.D.), and a t-test.

The results were as follows: 1. the efficiency of the learning management using the committee work method was 81.61/81.06, which was higher than the 80/80 criteria; 2. the effectiveness of the learning management using the method was 0.6216, and the students gained more knowledge on the subject at 62.16 percent; 3. the level of learning management after using the method was higher than before, with the statistic significant at.05; and 4. the students' attitudes toward the learning management using the method were at a high level.

Keywords: Committee Work Method, Realization of Educational Change, Thai and English Major Students

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้รายวิชาการรู้เท่าทัน ต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยและสาขาวิชาภาษาอังกฤษ

ยรรยง ลันลอด
อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
Corresponding Author: 999yanyong@gmail.com

ได้รับบทความ: 10 พฤษภาคม 2566 **ปรับปรุงแก้ไข:** 17 กรกฎาคม 2566 **ตอบรับตีพิมพ์:** 30 สิงหาคม 2566

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้รายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน ตามเกณฑ์ 80/80 2. ศึกษาประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน 3. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน 4. ศึกษาเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยนี้คือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ของสาขาวิชาภาษาไทย และสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีจับสลากห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามวัดเจตคติ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า 1. ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 81.61/81.06 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงานเท่ากับ 0.6216 โดยนักศึกษามีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 62.16 3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4. เจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงานอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน, การรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา, นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยและสาขาวิชาภาษาอังกฤษ

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (2542, หน้า 1-23) หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 ได้กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การจัดการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่และสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ โดยใช้กระบวนการทางปัญญา (กระบวนการคิด) กระบวนการสังคม (กระบวนการกลุ่ม) และให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์มีส่วนร่วมในการเรียน สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ โดยครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญต้องจัดให้สอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถและความถนัด เน้นบูรณาการความรู้ในศาสตร์สาขาต่างๆ ใช้หลากหลายวิธีการสอนหลากหลายแหล่งเรียนรู้ สามารถพัฒนาปัญญาอย่างหลากหลาย เป็นการพัฒนาแบบพหุปัญญา รวมทั้งเน้นการใช้วิธีการวัดผลที่หลากหลาย (พิมพันธ์ เดชะคุปต์, 2544, หน้า 23)

การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีอยู่ด้วยกันหลากหลายวิธี เช่น การเรียนแบบโครงงาน การเรียนแบบสืบค้น การเรียนแบบเทคนิคบทบาทสมมติ เป็นต้น และหนึ่งในวิธีการสอนดังกล่าวคือ การสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน (Committee Work Method) ซึ่งเป็นการสอนที่ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ ช่วยกันค้นคว้าแก้ปัญหาหรือปฏิบัติกิจกรรมตามความสามารถ ตามความถนัด หรือตามความสนใจ เป็นการฝึกให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันตามวิธีแบบประชาธิปไตย ทุกคนจะต้องดำเนินการตามที่มอบหมายให้ เป็นวิธีที่จะช่วยฝึกฝนผู้เรียนให้ได้รับประสบการณ์โดยตรง ได้เรียนรู้เพื่อนร่วมงาน แต่ต้องดำเนินการอย่างมีหลักเกณฑ์ ผู้สอนมีการวางแผนให้ผู้เรียนทุกคนในแต่ละกลุ่มปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ทำให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำงานอย่างมีระบบและระเบียบวินัย รู้จักทำหน้าที่เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี (มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2553, หน้า 113) โดยมีขั้นตอนในการสอนดังนี้ 1) ขั้นเตรียมการสอน โดยผู้สอนเตรียมหัวข้องานที่จะมอบหมายให้ทำงานเป็นกลุ่ม กำหนดจุดมุ่งหมาย เวลา วิธีการ รวมถึงเตรียมสื่อการสอนและเอกสารที่ต้องใช้ในการสอน 2) ขั้นดำเนินการสอน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อยคือขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน และขั้นสรุป 3) ขั้นประเมินผล ว่าผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในบทเรียน เกิดเจตคติและทักษะในการทำงานกลุ่มมากน้อยเพียงใด บรรลุตามจุดประสงค์หรือไม่ (นันทวรรณ แก้วโชติ, 2566, หน้า 39-40)

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษา เมื่อผู้วิจัยจัดการเรียนการสอนไปเรื่อยๆ มักจะเห็นนักศึกษาหลายคนมีพฤติกรรมทำอย่างอื่นขณะเรียน เช่น เล่นโทรศัพท์ สนทนากัน นอนหลับ ใจลอย เป็นต้น นักศึกษาบางคนเข้าห้องเรียนเพียงเพื่อได้เช็คชื่อว่ามาและมีหน้าที่ฟังให้หมดชั่วโมงอย่างเดียวเท่านั้น พอให้สอบถามข้อสงสัยกลับนิ่งเฉย ยังมีความกระตือรือร้นน้อย รอเวลาว่าเมื่อไหร่จะเลิกเรียน ประโยชน์ที่นักศึกษาจะพึงได้รับจึงมีน้อย การเรียนการสอนโดยเน้นเนื้อหา ความรู้ และความจำเพียงอย่างเดียวจึงไม่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนในช่วงวัยนี้ เพราะจะทำให้ผู้เรียนขาดโอกาสในการได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ขาดการทำงานเป็นหมู่คณะ ขาดการแสดงออกหน้าชั้นเรียน และขาดการแก้ปัญหากับการตอบคำถามเฉพาะหน้า ซึ่งการจัดการเรียนการสอนแนวใหม่ผู้สอนควรมีบทบาทเป็นเพียงผู้อำนวยการการจัดการเรียนรู้และชี้แนะแนวทางเท่านั้น ผู้สอนจึงต้องการแสวงหาวิธีการสอนที่สามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนและให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมให้มากที่สุด จึงได้นำแนวคิดวิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงานมาปรับ

ประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว อีกทั้งตามคำอธิบายรายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาต้องอาศัยการค้นคว้าในรายละเอียดเชิงลึกและหลากหลาย บางเนื้อหาต้องแบ่งกลุ่มลงพื้นที่สัมภาษณ์ตามโรงเรียนต่างๆ บางเนื้อหาต้องอาศัยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ต้องช่วยกันวิเคราะห์สถานการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งต้องมีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ ดังนั้นจัดการเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงานจึงน่าจะเหมาะสมกว่าการสอนแบบอื่นในรายวิชานี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ รายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้รายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน
3. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้รายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน
4. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

Schwartz (อ้างถึงใน มุกดามณี ศรีพงษ์เพริศ, 2561, หน้า 32) กล่าวถึงเกณฑ์ในการคำนึงถึงประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1) มีความสามารถที่จะสื่อสารอย่างมีประสิทธิผล 2) มีความรู้ในสาขาวิชาที่ตนสอน 3) มีความเข้าใจในเทคนิคการประเมินผล 4) ลักษณะนิสัยส่วนตัว เช่น มีความกระตือรือร้น มีความเชื่อมั่น การแต่งตัวที่เหมาะสม เป็นต้น ส่วน Bloom (อ้างถึงใน ชวิศา กลิ่นจันทร์, 2558, หน้า 11) ได้เสนอองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพไว้โดยสรุป 4 ประการ คือ 1) การชี้แนะเพื่อบอกจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน 2) การเสริมแรงที่ต้องอาศัยหลักจิตวิทยา 3) การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ 4) การให้ข้อมูลป้อนกลับเช่น การทดสอบหลังเรียน การแจ้งผลการสอบ และการแก้ไขข้อบกพร่อง

Kurt Lewin ผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นบิดาของกระบวนการกลุ่ม ได้กล่าวถึงแนวคิดพื้นฐานของกระบวนการกลุ่มโดยสรุปไว้ดังนี้ (อ้างถึงใน Seemalanon1212, นามแฝง, 2021, ย่อหน้า 2)

1. พฤติกรรมของบุคคลเป็นผลมาจากความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม
2. โครงสร้างของกลุ่มจะเกิดจากการรวมกลุ่มของบุคคลที่มีลักษณะแตกต่างกัน และจะมีลักษณะแตกต่างกันออกไปตามลักษณะของสมาชิกกลุ่ม
3. การรวมกลุ่มจะเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่มในด้านการกระทำ ความรู้สึก และความคิด
4. สมาชิกกลุ่มจะมีการปรับตัวเข้าหากันและจะพยายามช่วยกันทำงานโดยอาศัยความสามารถของแต่ละบุคคลซึ่งจะทำให้การปฏิบัติงานลุล่วงไปได้ตามเป้าหมายของกลุ่ม

หลักการใช้กระบวนการกลุ่มในชั้นเรียนมีดังนี้ 1) สอนโดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ 2) ยึดกลุ่มเป็นแหล่งความรู้ 3) เน้นให้นักเรียนค้นคว้าและสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง 4) เน้นการใช้กระบวนการกลุ่ม

5) ให้ความสำคัญต่อกระบวนการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ ที่หลากหลาย เพื่อนำมาใช้ควบคู่ เชื่อมโยงผสมผสานร่วมกับกระบวนการกลุ่ม (ณรงค์ กาญจนะ, 2540, หน้า 209)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความเข้าใจที่นักศึกษาได้รับหลังจากเรียนในเนื้อหารายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา ซึ่งวัดโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาซึ่งวัดได้จากสัดส่วนระหว่างคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนได้ถูกต้องกับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนได้ถูกต้อง โดยใช้การเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน ตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80/80 ดังนี้

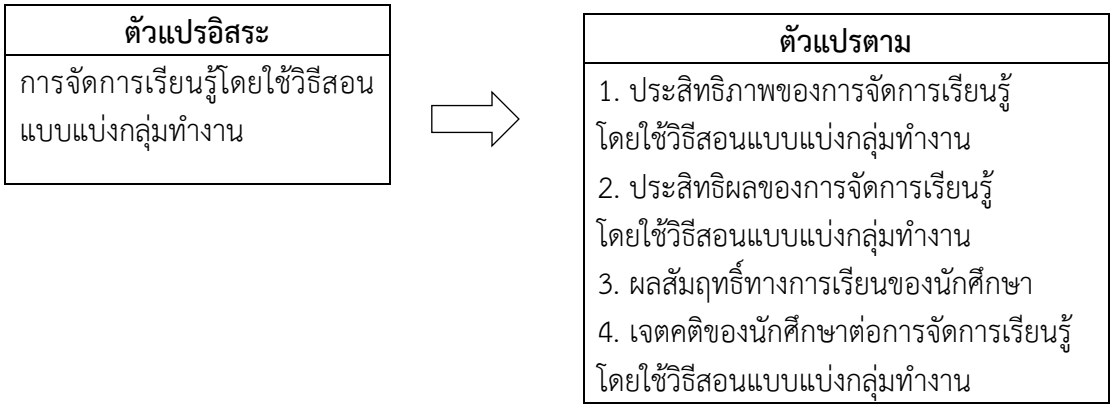
- E1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ระหว่างเรียนทั้งหมด โดยคิดจากคะแนนหลังเรียนของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ เช่นตัวเลข 80 หมายถึง ผู้เรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 หาได้จากสูตรผลรวมของคะแนน หารด้วยจำนวนผู้เรียนทั้งหมด คูณด้วย 100 แล้วหารด้วยผลรวมของคะแนนเต็มของแบบทดสอบทุกชุด

- E2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์หลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนจบกระบวนการแล้ว โดยคิดคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน เช่นตัวเลข 80 หมายถึง ผู้เรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 หาได้จากสูตร ผลรวมของคะแนน หารด้วยจำนวนผู้เรียนทั้งหมด คูณด้วย 100 แล้วหารด้วยผลรวมของคะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

3. ดัชนีประสิทธิผล (E.I.) หมายถึง ค่าความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียนของรูปแบบการเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน

4. เจตคติ หมายถึง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนรายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา โดยใช้การเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน โดยใช้แบบวัดเจตคติต่อการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต) มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี สาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชาดนตรีศึกษา และสาขาวิชาสังคมศึกษา ชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา (ศท 0022310) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 รวมจำนวน 7 ห้องเรียน รวมจำนวนนักศึกษา 186 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต) มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี สาขาวิชาภาษาไทย และสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา (ศท 0022310) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 2 Section รวมจำนวนนักศึกษา 104 คน ได้มาด้วยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้วิธีจับสลากห้องเรียน (Drawing Lots Classroom)

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาดำเนินการวิจัย คือภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ระหว่างเดือนตุลาคม 2565 - มีนาคม 2566 จำนวน 7 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 21 ชั่วโมง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน 7 แผนการเรียนรู้ แผนการเรียนรู้ละ 10 ข้อ

3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 1 ชุด รวม 30 ข้อ

3.4 แบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่มทำงาน จำนวน 15 ข้อ

4. วิธีการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

4.1 แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน จำนวน 7 แผน ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

4.1.1 ศึกษาหลักสูตร คำอธิบายรายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา เอกสารการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ กระบวนการวิจัยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน

4.1.2 ร่างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน จำนวน 7 แผน พร้อมทั้งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนหน่วยการเรียนรู้ละ 10 ข้อ รวม 70 ข้อ

4.1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน พร้อมทั้งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล รวม 3 ท่าน ดำเนินการประเมิน และปรับปรุงตามคำแนะนำ โดยใช้แบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุดได้ 5 คะแนน มากได้ 4 คะแนน ปานกลางได้ 3 คะแนน น้อยได้ 2 คะแนน น้อยที่สุดได้ 1 คะแนน ผลการประเมิน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนโดยแบ่งกลุ่มทำงาน โดยรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 แปลความหมายได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

4.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน พร้อมทั้งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองสอน (Try-out) กับนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนรายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

4.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงานที่ผ่านการทดลองสอนแล้ว มาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่ยังบกพร่องเพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงานฉบับสมบูรณ์

4.2 ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา เป็นข้อสอบปรนัยจำนวน 30 ข้อ มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

4.2.1 ศึกษาหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา และเอกสารการสร้างข้อสอบปรนัย

4.2.2 ร่างข้อสอบปรนัยเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา จำนวน 30 ข้อ (ก่อนเรียนและหลังเรียน)

4.2.3 นำข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล รวม 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อคำถาม คำตอบ ความเหมาะสมของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ความยากง่ายและตัวเลือก (ข้อลวง) ของคำถาม แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) แล้วเลือกข้อสอบที่มีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ซึ่งถือว่ามีความสอดคล้องในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดสัมฤทธิ์ที่หาได้อยู่ระหว่าง 0.62-1.00 แสดงว่า ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในเกณฑ์ที่มีความเที่ยงตรง

4.2.4 ปรับปรุงแบบวัดผลสัมฤทธิ์ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

4.2.5 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลอง (Try-out) ใช้กับนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนรายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

4.2.6 นำผลการทดลองมาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อตรวจสอบหาคุณภาพของแบบทดสอบและปรับปรุงแก้ไข

4.2.7 จัดทำข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาฉบับสมบูรณ์ไว้ใช้สำหรับการวิจัย

4.3 แบบสอบถามวัดเจตคติของผู้เรียนรายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาที่มีต่อการเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่มทำงาน มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

4.3.1 ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงานฉบับสมบูรณ์ เอกสารเกี่ยวกับการวัดเจตคติ

4.3.2 ร่างแบบวัดเจตคติตามแบบ Likert คือ มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ ให้ครอบคลุมขั้นตอนต่างๆ ของการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ เห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 5 คะแนน เห็นด้วยมากให้ 4 คะแนน เห็นด้วยปานกลางให้ 3 คะแนน ไม่เห็นด้วยให้ 2 คะแนน ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 1 คะแนน ส่วนการแปลความหมายค่าเฉลี่ยรายข้อ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของ Likert (บุญชุม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 103) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

ระดับ 4.51 - 5.00 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ระดับ 3.51 - 4.50 หมายถึง เห็นด้วย
ระดับ 2.51 - 3.50 หมายถึง ไม่แน่ใจ
ระดับ 1.51 - 2.50 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
ระดับ 1.00 - 1.50 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยทั้งฉบับ

ระดับ 4.51 - 5.00 หมายถึง มีเจตคติต่อการเรียนมากที่สุด
ระดับ 3.51 - 4.50 หมายถึง มีเจตคติต่อการเรียนมาก
ระดับ 2.51 - 3.50 หมายถึง มีเจตคติต่อการเรียนปานกลาง
ระดับ 1.51 - 2.50 หมายถึง มีเจตคติต่อการเรียนน้อย
ระดับ 1.00 - 1.50 หมายถึง มีเจตคติต่อการเรียนน้อยที่สุด

4.3.3 นำแบบวัดเจตคติที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล รวม 3 ท่าน เพื่อดำเนินการประเมินและปรับปรุงตามคำแนะนำ โดยได้ค่าความสอดคล้องและความเหมาะสมอยู่ระหว่าง 0.72-1.00 ความเชื่อมั่นคำนวณจากสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Alpha-Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.833

4.3.4 นำแบบวัดเจตคติที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลอง (Try-out) ใช้กับนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนรายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 เพื่อส่งให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำการประเมินต่อไป

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 ชี้แจงผู้เรียนเกี่ยวกับรายละเอียดการจัดการเรียนรู้ แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ ขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรมการเรียน เกณฑ์การวัดและประเมินผล

5.2 ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เก็บข้อมูลไว้สำหรับการวิเคราะห์

5.3 ดำเนินการสอนตามแผน เก็บข้อมูลไว้สำหรับการวิเคราะห์

5.4 เมื่อสอนครบตามแผนการจัดการเรียนรู้แล้วให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนและแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อการเรียน เก็บข้อมูลไว้สำหรับการวิเคราะห์

5.5 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล และนำข้อมูลไปวิเคราะห์

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานและเพื่อสรุปการทดลอง ดังนี้

6.1 วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากสูตรของ Riviovelli &Hambleton (อ้างถึงใน พิสณุ ฟองศรี, 2550, หน้า 308-310)

6.2 วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) โดยใช้สูตรของบุญชม ศรีสะอาด (อ้างถึงใน พิสณุ ฟองศรี, 2550, หน้า 316-318) และหาค่าดัชนีประสิทธิผล E.I. โดยใช้สูตรของ Goodman &Schneider (อ้างถึงใน ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2547, หน้า 170-171)

6.3 วิเคราะห์คะแนนจากข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยและสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.), และค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (T-test Dependent)

6.4 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามวัดเจตคติของผู้เรียนรายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลผลข้อมูล

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนรู้รายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยและสาขาวิชาภาษาอังกฤษ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ศึกษาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้รายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาโดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน ตามเกณฑ์ 80/80 ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 1 ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน

การประเมิน	N	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	$\overline{x}$	ร้อยละ
ระหว่างเรียน	104	70	5,941	57.13	81.61
หลังเรียน	104	30	2,529	24.32	81.06

จากตาราง 1 ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 81.61 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 81.06 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน มีประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2) สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1

2. ศึกษาประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้รายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาโดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 2 ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน

ผลคูณของจำนวนนักศึกษา	คะแนนรวม		E.I.
กับคะแนนเต็ม	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
3,120	1,558	2,529	0.6216

จากตาราง 2 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่เรียนรู้โดยใช้การเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน มีค่าดัชนีประสิทธิผลในการเรียนรู้เท่ากับ 0.6216 แสดงว่านักศึกษาสาขาดังกล่าวมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.6216 หรือคิดเป็นร้อยละ 62.16 เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2

3. ผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้รายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาโดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 3 ผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้รายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาโดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวนนักศึกษา	คะแนนเต็ม	($\bar{x}$)	(S.D.)	t-test	Sig. (2 tailed
ทดสอบก่อนเรียน	104	30	14.98	2.40	-52.94	.000
ทดสอบหลังเรียน	104	30	24.32	1.66		

จากตาราง 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลการเรียนรู้หลังเรียน ($\bar{x}$=24.32, S.D.= 1.66) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนรู้ก่อนเรียน ($\bar{x}$=14.98, S.D.= 2.40) แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษารายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาโดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงานก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 3

4. เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 4 เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาโดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน

	เจตคติของนักศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.	ข้าพเจ้าชอบวิธีการสอนในวิชาการรู้เท่าทันฯ เพราะมีวิธีการสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน	3.82	0.91	เห็นด้วย
2.	การเรียนวิชาการรู้ท่าทันฯ โดยแบ่งกลุ่มทำงานมีความน่าสนใจ ทำให้ข้าพเจ้าอยากร่วมกิจกรรม	3.67	1.02	เห็นด้วย
3.	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการทำรายงาน การนำเสนอรายงาน และมีความพึงพอใจที่ได้นำเสนอรายงานนั้น	4.00	0.94	เห็นด้วย
4.	วิชาการรู้เท่าทันฯ ที่ต้องทำงานเป็นกลุ่มเป็นวิชาที่ข้าพเจ้าชอบเรียน	3.67	1.01	เห็นด้วย
5.	หลังจากที่ได้นำเสนอรายงานหน้าชั้นแล้วช่วยให้ข้าพเจ้าเกิดทักษะในการพูดนำเสนอหน้าชั้นได้ดียิ่งขึ้น	4.12	0.95	เห็นด้วย

ตาราง 4 เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน (ต่อ)

	เจตคติของนักศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
6.	ข้าพเจ้าไม่รู้สึกเบื่อหน่ายเมื่อนึกถึงชั่วโมงเรียนวิชาการรู้เท่าทันฯ ที่ต้องทำงานเป็นกลุ่มและนำเสนอหน้าชั้นเรียน	3.72	1.05	เห็นด้วย
7.	ข้าพเจ้าไม่รู้สึกวิตกกังวลหรืออึดอัดใจถ้าต้องทำงานเป็นกลุ่มและต้องนำเสนอเป็นกลุ่มหน้าชั้นเรียน	3.74	1.01	เห็นด้วย
8.	สมาชิกภายในกลุ่มของข้าพเจ้าช่วยเหลือกันทำงานเป็นอย่างดีและทำงานจนสำเร็จลุล่วง	3.77	1.07	เห็นด้วย
9.	การฟังเพื่อนนำเสนอรายงานเป็นกลุ่มช่วยทำให้ข้าพเจ้ามีองค์ความรู้ในรายวิชามากยิ่งขึ้น	3.81	1.03	เห็นด้วย
10.	การทำงานและนำเสนอเป็นกลุ่มดีกว่าการทำงานและนำเสนอแบบเดี่ยว	3.88	0.98	เห็นด้วย
11.	ข้าพเจ้าชอบการทำงานและนำเสนอแบบแบ่งกลุ่มมากกว่าการฟังบรรยายจากผู้สอนอย่างเดียว	3.82	0.95	เห็นด้วย
12.	การทำงานแบบแบ่งกลุ่มช่วยให้ข้าพเจ้าเกิดทักษะในการทำงานเป็นทีมมากยิ่งขึ้น	3.95	0.85	เห็นด้วย
13.	การทำงานเพื่อนำเสนอเป็นกลุ่มช่วยให้ข้าพเจ้าได้ฝึกทำ Power point ให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้น	4.02	0.96	เห็นด้วย
14.	เนื้อหาในการให้นักศึกษานำเสนอรายงานเป็นกลุ่มมีความเหมาะสมและเพียงพอ	3.88	0.87	เห็นด้วย
15.	การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชานี้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกัน	3.95	0.99	เห็นด้วย
	คะแนนเฉลี่ยรวม	**3.85**	**0.97**	**มาก**

จากตาราง 4 พบว่า เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยและสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.85, S.D.= 0.97)

เมื่อพิจารณารายข้อของเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ของสาขาวิชาภาษาไทยและสาขาวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หลังจากที่ได้นำเสนอรายงานหน้าชั้นแล้วช่วยให้ข้าพเจ้าเกิดทักษะในการพูดนำเสนอหน้าชั้นได้ดียิ่งขึ้น ($\bar{x}$ = 4.12, S.D.= 0.95) รองลงมาคือการทำรายงานเพื่อนำเสนอเป็นกลุ่มช่วยให้ข้าพเจ้าได้ฝึกทำ Power point ให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้น ($\bar{x}$ = 4.02,

S.D.= 0.96) รองลงมาคือ ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการทำรายงาน การนำเสนอรายงาน และมีความพึงพอใจที่ได้นำเสนอรายงานนั้น ($\overline{x}$ = 4.00, S.D.= 0.94) และรองลงมามี 2 ข้อ คือ (1) การทำงานแบบแบ่งกลุ่มช่วยให้ข้าพเจ้าเกิดทักษะในการทำงานเป็นทีมมากยิ่งขึ้น ($\overline{x}$ = 3.95, S.D.= 0.85) และ (2) การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชานี้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกัน ($\overline{x}$ = 3.95, S.D.= 0.99) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดมี 2 ข้อ คือ (1) การเรียนวิชาการรู้เท่าทันฯ โดยแบ่งกลุ่มทำงานมีความน่าสนใจทำให้ข้าพเจ้าอยากร่วมกิจกรรม ($\overline{x}$ = 3.67, S.D.= 1.02) และ (2) วิชาการรู้เท่าทันฯ ที่ต้องทำงานเป็นกลุ่มเป็นวิชาที่ข้าพเจ้าชอบเรียน ($\overline{x}$ = 3.67, S.D.= 1.01)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยข้อที่ 1 ที่พบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้รายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.61/81.06 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 เนื่องมาจากผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการและขั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยได้ศึกษาหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา แนวคิดทฤษฎี จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้ร่างแผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว จำนวน 7 แผน แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 ท่าน ดำเนินการประเมินและนำกลับมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ หลังจากนั้นนำไปทดลองสอนกับกลุ่ม Try Out ก่อน เมื่อได้คุณภาพแล้วจึงนำไปใช้จัดการเรียนการสอนกับกลุ่มตัวอย่าง ประกอบกับตลอดภาคการศึกษานี้ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนปกติทำให้ผู้วิจัยสามารถควบคุมความสนใจและพฤติกรรมของผู้เรียนได้ อีกทั้งผู้วิจัยยังได้เน้นย้ำในประเด็นที่สำคัญของเนื้อหา ส่งผลให้คะแนนสอบของผู้เรียนออกมาเป็นที่น่าพอใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อนัญญา บุญมาก, เกษรัตน์ เคยการ, และจักรพงษ์ วารี (2564) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่ององค์ประกอบและหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ด้วยสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับวิธีการสอนแบบแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า แนวทางดังกล่าวมีประสิทธิภาพโดยรวมเท่ากับ 90.88/89.48 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยภัทร เทศแย้ม, สุดารัตน์ แผนไธสง, และจักรพงษ์ วารี (2564) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การใช้เทคโนโลยีอย่างปลอดภัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยเทคโนโลยีความจริงเสริมร่วมกับวิธีการสอนแบบแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม พบว่า แนวทางดังกล่าวมีประสิทธิภาพโดยรวมเท่ากับ 91.57/86.50 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

จากผลการวิจัยข้อที่ 2 ที่พบว่า นักศึกษามีค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้รายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงานเพิ่มมากขึ้น โดยมีค่าดัชนีประสิทธิผลในการเรียนรู้เท่ากับ 0.6216 โดยนักศึกษามีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 62.16 เนื่องมาจากวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามกรอบของคำอธิบายรายวิชาให้ได้มากที่สุด หลายหัวข้อผู้วิจัยได้แบ่งงานมอบหมายให้แต่ละกลุ่มไปศึกษาค้นคว้ามาจากแหล่งข้อมูลต่างๆ หลายหัวข้อนักศึกษาต้องลงไปสัมภาษณ์กับผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง เช่น โครงการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเดิม บทบาทและหน้าที่ของฝ่ายต่างๆ ในโรงเรียน เป็นต้น ทำให้นักศึกษาได้ข้อมูลที่หลากหลายและตรงประเด็น แล้วทำเป็นสไลด์นำมาเสนอหน้าชั้นเรียน ผู้สอนยังได้มีการสรุป

ในประเด็นที่สำคัญหลังการนำเสนอของแต่ละกลุ่ม อีกทั้งได้ส่งสไลด์และเอกสารให้นักศึกษาแต่ละคนได้อ่านเพื่อเตรียมสอบด้วย จึงทำให้นักศึกษาสามารถทำข้อสอบให้มีคะแนนเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุบลศรี อุบลสวัสดิ์ (2561) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนกระบวนการกลุ่มวิชาภาษาไทยเพื่อการนำเสนอของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า นักศึกษามีผลการเรียนก้าวหน้าขึ้นร้อยละ 16.67 ของคะแนนสอบหลังเรียนเปรียบเทียบกับก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากผลการวิจัยข้อที่ 3 ที่พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้รายวิชาการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนนั้น สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้ใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางของการสอนโดยวิธีแบ่งกลุ่มทำงาน ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยมี 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเตรียมการสอนซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ 2) ขั้นดำเนินการสอน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อยคือขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน และขั้นสรุป และ 3) ขั้นประเมินผล ว่าผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจมากน้อยเพียงใด มีการประเมินพฤติกรรมของผู้เรียนในด้านต่างๆ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นไปในทางดี ไม่ว่าจะเป็นความกระตือรือร้นในการนำเสนองาน การแสดงความคิดเห็น การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การมีความรับผิดชอบ มีความสนใจ มีความกล้าแสดงออก มีลักษณะของการเป็นผู้นำหรือผู้ตามที่ดี เป็นต้น ทั้งนี้เพราะผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง มีความกระตือรือร้นที่ต้องการจะแสดงศักยภาพของตนเองและของกลุ่มที่หน้าชั้นเรียน ดังจะเห็นได้จากแต่ละกลุ่มมีการเตรียมตัวมาเป็นอย่างดี เช่น เอกสารรายงาน การทำสไลด์โชว์ กิจกรรมเรียกความสนใจ เกมชิงรางวัลตอบคำถาม เป็นต้น ถ้าหากกลุ่มไหนไม่พร้อมก็จะยังไม่ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน สำหรับผู้ฟังตั้งใจรอดูการนำเสนอของแต่ละกลุ่มและให้ความร่วมมือในการตอบคำถามชิงรางวัล ทำให้บรรยากาศในห้องเรียนค่อนข้างตื่นตัว สนุกสนานและผ่อนคลายมากกว่าการรับฟังจากอาจารย์ผู้สอนอย่างเดียว เมื่อทำการวัดประเมินผลหลังเรียนนักศึกษาจึงทำคะแนนได้ดีกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อนัญญา บุญมาก, เกษรัตน์ เคยการ, และจักรพงษ์ วารี (2564) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่ององค์ประกอบและหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ด้วยสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับวิธีการสอนแบบแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการจัด การเรียนรู้ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.58 คะแนน และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 28.80 คะแนน ทำให้คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยภัทร เทศแย้ม, สุดารัตน์ แผนไธสง, และจักรพงษ์ วารี (2564) ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการใช้เทคโนโลยีอย่างปลอดภัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยเทคโนโลยีความจริงเสริมร่วมกับวิธีการสอนแบบแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการจัดการเรียนรู้ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.73 คะแนน และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 34.53 คะแนน ทำให้คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุบลศรี อุบลสวัสดิ์ (2561) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนกระบวนการกลุ่มวิชาภาษาไทยเพื่อการนำเสนอของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากผลการวิจัยข้อที่ 4 ที่พบว่า เจตคติของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ของสาขาวิชาภาษาไทยและสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน ในรายวิชาการรู้เท่าทัน

ต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษามีความรู้สึกดีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าว เพราะได้แสดงศักยภาพของตนเองต่อเพื่อนร่วมชั้น มีความตื่นตัวเพราะต้องคิดวางแผนในด้านต่างๆ กับกลุ่มเพื่อนของตน ท่ามกลางบรรยากาศที่ผ่อนคลายเป็นกันเอง จึงส่งผลให้นักศึกษามีเจตคติที่ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ อนัญญา บุญมาก, เกษรัตน์ เคยการ, และจักรพงษ์ วารี (2564) ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่ององค์ประกอบและหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ด้วยสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับวิธีการสอนแบบแบ่งกลุ่มทำกิจกรรมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการดังกล่าวอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยภัทร เทศแย้ม, สุดารัตน์ แผนไธสง, และจักรพงษ์ วารี (2564) ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการใช้เทคโนโลยีอย่างปลอดภัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยเทคโนโลยีความจริงเสริมร่วมกับวิธีการสอนแบบแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีดังกล่าวมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุบลศรี อุบลสวัสดิ์ (2561) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนกระบวนการกลุ่มวิชาภาษาไทยเพื่อการนำเสนอของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 88

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

1. ทำให้ได้รับองค์ความรู้แนวทางวิธีการในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ การนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้จริง การสร้างข้อสอบวัดผลประเมินผล กระบวนการวิจัยต่างๆ โดยเฉพาะเทคนิคการจัดการเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่มทำกิจกรรมทั้ง 3 ขั้นตอน

2. ทำให้ทราบถึงองค์ความรู้เกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม ข้อดี ข้อเสีย อุปสรรคปัญหาและแนวทางแก้ไขต่อการจัดการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. ผู้สอนควรมีการเสริมแรงผู้เรียนด้วยการให้กำลังใจ ให้คำชมเชย ไม่กดดัน ติดตามความคืบหน้าการทำงานของแต่ละกลุ่มและคอยให้คำปรึกษาและคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนเตรียมพร้อม อาจให้แต่ละกลุ่มส่งสไลด์หรือชิ้นผลงานให้ตรวจทานความถูกต้องก่อนการนำเสนอหน้าชั้นเรียน

2. ช่วงท้ายของการนำเสนอในแต่ละกลุ่มควรให้มีกิจกรรมถามตอบ เช่น เกม Kahoot Google Form เป็นต้น และมีรางวัลให้กับผู้ฟังที่ตอบถูกและมีคะแนนมากที่สุดด้วย เพื่อสร้างความสนใจและความตื่นตัวให้กับผู้ฟัง และผู้สอนควรให้คำแนะนำแนวทางการนำเสนอของแต่ละกลุ่มด้วย

3. ผู้สอนควรมีการเน้นย้ำในเนื้อหาที่ผู้เรียนจะนำไปใช้สอบบรรจุในอนาคตด้วย การให้แต่ละกลุ่มนำเสนอเพียงผ่านๆ ผู้ฟังอาจจะยังไม่เห็นความสำคัญของเนื้อหานั้นๆ ผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีการทบทวนเนื้อหาด้วย

4. การแบ่งกลุ่มในแต่ละงานควรมีความหลากหลาย เช่น ให้ผู้เรียนจับกลุ่มกันเอง ผู้สอนจับกลุ่มให้แบบคละความสามารถ จับกลุ่มแบบจับสลากหรือการนับเลข เป็นต้น เพราะธรรมชาติผู้เรียนที่เรียนเก่งและมีความรับผิดชอบสูงมักจะไปรวมตัวแบบกระจุกกัน

5. ผู้สอนควรเน้นย้ำให้สมาชิกกลุ่มมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมทุกคน ตามความสามารถ ความถนัดหรือความสนใจของตนเอง หัวหน้ากลุ่มควรแบ่งงานให้สมาชิกทำอย่างยุติธรรม มีการสลับปรับเปลี่ยนการเป็นผู้นำและผู้ตาม ผู้สอนควรจัดเวลาให้แต่ละกลุ่มได้ประชุมปรึกษากันหรือได้ช่วยเหลือกันทำผลงาน จะไม่มีการตำหนิซึ่งกันและกัน เวลานำเสนอชิ้นงานผู้เรียนทุกคนควรมีส่วนร่วมไม่มากก็น้อย

6. หากแต่ละกลุ่มทำผลงานออกมาได้ดีสมควรแก่การเผยแพร่ในวงกว้าง ผู้สอนอาจมอบหมายให้แต่ละกลุ่มตัดต่อทำเป็นคลิปวีดีโอให้ผู้สอนตรวจทานแนะนำแก้ไขแล้วนำเสนอทางสื่อโซเชียลมีเดียต่อไป

ข้อเสนอแนะนำสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้รายวิชาต่างๆ ระหว่างวิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงานกับวิธีการสอนแบบอื่น

2. ควรศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่มทำงานระหว่างกลุ่มที่มีนักศึกษาสาขาวิชาเดียวกันกับกลุ่มที่มีนักศึกษาต่างสาขาวิชา ว่าให้ผลการเรียนรู้ต่างกันหรือไม่

3. ควรศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่มทำงานว่ามีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์ของการเรียนรู้ในเนื้อหาของรายวิชาที่ทำวิจัยหรือไม่ อย่างไร เช่น การร่วมกันวิเคราะห์ประเด็นต่างๆ ทำให้นักศึกษาสามารถวิเคราะห์ได้ดีขึ้น เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

ชวิศา กลิ่นจันทร์. (2558). **การพัฒนาชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์ตามแนวคิดของบลูม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.** วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

ชัยภัทร เทศแย้ม, สุดารัตน์ แผนไธสง, และจักรพงษ์ วารี. (2564, กรกฎาคม-ธันวาคม). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการใช้เทคโนโลยีอย่างปลอดภัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยเทคโนโลยีความจริงเสริมร่วมกับวิธีการสอนแบบแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม. **วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 1(2),** 1-16.

ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2547). **การออกแบบและการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์** (พิมพ์ครั้งที่ 8). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ณรงค์ กาญจนะ. (2540). **เทคนิคและทักษะการสอนเบื้องต้น.** สงขลา: โปรแกรมวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

นันทวรรณ แก้วโชติ. (2566). **วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม (Committee Work Method).** สืบค้น เมษายน 26, 2566, จาก http://064winitakaeokham.blogspot.com/.

บุญชุม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น** (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2542, 19 สิงหาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116, ตอนที่ 74 ก. หน้า 1-23.

พิมพันธ์ เดชะคุปต์. (2544). **การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ: แนวคิด วิธี และเทคนิคการสอน.** กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.)

พิสณุ ฟองศรี. (2550). **เทคนิควิธีประเมินโครงการ.** กรุงเทพฯ: บริษัทพรอพเพอร์ตี้พริ้นท์ จำกัด.

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2553). **คู่มือการจัดระบบการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เทียนวัฒนา พริ้นท์ติ้ง.

มุกดามณี ศรีพงษ์เพริศ. (2561). **ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี.** วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

อนัญญา บุญมาก, เกษรัตน์ เคยการ, และจักรพงษ์ วารี. (2564, กรกฎาคม-ธันวาคม). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่ององค์ประกอบและหลักการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ด้วยสื่อโมชันกราฟิกร่วมกับวิธีการสอนแบบแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. **วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 1(2),** 17-33.

อุบลศรี อุบลสวัสดิ์. (2561). **รายงานการวิจัยการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนกระบวนการกลุ่มวิชาภาษาไทยเพื่อการนำเสนอของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.** คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

Seemalanon1212, นามแฝง. (2013). **ทฤษฎีกระบวนการกลุ่ม.** สืบค้น เมษายน 27, 2566, จาก https://shorturl.asia/BpsjF.